

ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ ОСОБИСТОСТІ ЯК ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

В статті розкрито тему професійного самовизначення особистості в сучасних умовах у контексті процесу підготовки молодшої людини до якісної професійної діяльності. Представлено об'єктивні вимоги майбутнього професійного середовища, що надалісформують соціальне замовлення на працівників, які будуть здатні швидко адаптуватися до нових умов виробництва, що динамічно змінюються, зможуть легко переходити від одного виду праці до іншого, та матимуть здібності до широкого кола професій. Показано взаємозв'язок особистості та професії в суспільстві, що визначається, перш за все, прагненням взаємної злагоди людини й потреб виробництва, де в основі розвитку даного процесу лежить механізм обміну інтересів та знань людини на умови її життя. Цінним тут є також узгодження взаємодії особистості, як носія потенційних можливостей виконання конкретних функцій, та професії, як середовища для розвитку професійного потенціалу. Адже в суспільстві мають існувати засоби, метою яких є створення балансу між потребами особистості та вимогами виробництва, і тут важливе місце належить системі професійної орієнтації в школі, яка спрямовується на підготовку учнівської молоді до професійного самовизначення в сучасних умовах.

Ключові слова: професійне самовизначення особистості, вибір професії, професійні інтереси, професійна орієнтація, професійна адаптація, професійне середовище, професійна діяльність.

Підготовка школярів до професійного самовизначення в сучасних умовах повинна поступово готувати учнівську молодь до якісної професійної діяльності в майбутньому як кінцевої мети навчально-виховного процесу.

Сучасне суспільство зацікавлене у високому інтелектуальному та творчому потенціалі виробничих сил, висока продуктивність праці яких залежить від якісної підготовки фахівця до виконання конкретних професійних обов'язків, що свідчить про динамічне підвищення рівня вимог суспільства до професіоналізму майбутнього працівника. При цьому передбачається, що професійна діяльність людини, яка відповідає рівню вимог виробництва й успішно виконується, повинна задовольняти її найважливіші життєві потреби [1].

Зростаюча психологічна спільність різноманітних видів професійної діяльності людини, широке використання інформаційних і комп'ютерних технологій, швидке впровадження досягнень науки й техніки у виробничий процес різко підвищують інтенсивність та емоційну напруженість праці, її розумової складової. Такі об'єктивні вимоги професійного середовища формують соціальне замовлення на працівників, які здатні швидко адаптуватися до динамічного виробництва, легко переходити від одного виду праці до іншого, мають здібності до широкого кола професій [6].

Реформування системи загальної середньої освіти передбачає забезпечення в сучасних загальноосвітніх школах таких умов навчання, які зможуть створити підґрунтя для підготовки кваліфікованих спеціалістів, здатних до творчої праці, професійного саморозвитку, освоєння, розробки та впровадження у виробництво наукомістких та високоінформаційних технологій. Тому прагнення сучасної школи зробити свого випускника мобільним та конкурентоздатним на ринку праці потребує, перш за все, модернізації традиційних форм та методів професійної орієнтації учнівської молоді, впровадження у цей процес сучасних педагогічних технологій професійного самовизначення особистості [9].

Численними дослідженнями науковців та практиків доведено, що достатній рівень готовності учнівської молоді до професійного самовизначення забезпечується, насамперед, різноманітними формами і методами професійної роботи. Про їх реалізацію у

навчально-виховному процесі сучасної загальноосвітньої середньої школи, стверджується у наукових працях Г. О. Балла, П. С. Перепелиці, К. К. Платонова, В. В. Рибалки, В. К. Сидоренка, М. П. Тименка, Б. А. Федоришина, М. С. Янцура та ін.) [5; 6; 8; 9]. Створення умов для розвитку в школярів інтересів до різноманітних видів перетворюючої діяльності, що розвивають необхідні в майбутньому професійно важливі якості особистості.

Розпочинається профорієнтаційна діяльність учнів з ознайомлення зі світом професій та основами сучасного виробництва. Саме це стає підґрунтям для формування у дитини стійкого і дієвого інтересу до певної групи професій. Згодом форми та методи профорієнтаційної роботи спрямовуються на підготовку учнів старшої школи до самостійного вибору ними майбутньої професії. В основі цього процесу лежить механізм трансформації інтересів дитини до певної групи професій у професійний інтерес, потужність якого спонукає дитину до побудови професійних намірів [5].

У старших класах загальноосвітньої середньої школи форми та методи профорієнтаційної роботи спрямовані на активізацію професійного самовизначення учнів, що передбачає розгортання, за рахунок механізмів самооцінки та самопізнання, потенціалу професійного самовдосконалення, який реалізується у побудові власної програми професійного зростання. Зазначимо, що провідним результатом цієї активності старшокласника має стати сформованість у нього власного образу майбутнього професіонала. Дещо пізніше форми та методи професійної орієнтації спрямовані на допомогу молоді, що навчається, здійснити фахову спеціалізацію. Завершується професійне самовизначення особистості адаптацією на конкретному робочому місці та реалізацією програми власного професійного зростання [8].

Згідно вищезазначеної послідовності професійного розвитку особистості, система професійної орієнтації містить у собі професійну інформацію, професійну консультацію, професійний добір, професійний відбір та професійну адаптацію, які визначають домінуючі форми та методи профорієнтаційної роботи зі школярами на кожному окремому етапі їх професійного самовизначення. Тому взаємозв'язок особистості та професії в суспільстві визначається, перш за все, прагненням знайти баланс між потребами людини й виробництва. В основі цього динамічного процесу лежить механізм обміну інтересів та знань людини на умови її життя. Для узгодження взаємодії особистості, як носія потенційних можливостей виконання конкретних функцій, та професії, як середовища для розвитку професійного потенціалу, в суспільстві існують засоби, що мають на меті створення оптимальних умов задоволення потреб особистості та вимог виробництва. Тут важливе місце належить системі професійної орієнтації в школі, яка спрямовується на підготовку учнівської молоді до професійного самовизначення в сучасному й динамічному ринковому середовищі [6].

Зазначимо, що все це потребує переосмислення підходів до трудової підготовки школярів й, зокрема, у напрямі змістовного наповнення освітньої галузі "Технології" сучасною професіографічною інформацією. Створення підґрунтя для підготовки кваліфікованих спеціалістів, здатних до творчої праці, професійного розвитку, освоєння, розробки та впровадження наукомістких та високоінформаційних технологій актуалізує гостру потребу в модернізації традиційного змісту, форм та методів професійної орієнтації школярів.

Саме тому, від напряму педагогічної роботи та її тривалості, залежить розуміння та усвідомлений підхід учнем до вибору майбутнього виду діяльності [4]. Згруповані традиційні та сучасні форми й методи профорієнтаційної роботи можуть використовуватися педагогами у навчально-виховному процесі за напрямом реалізації змісту освітньої галузі "Технології", у виховній роботі класного керівника та під час вивчення студентами вищих навчальних закладів змісту курсу "Теорія та методика профорієнтаційної роботи"[3; 4; 7].

З поглибленням економічних реформ в Україні ринкові принципи все більш глибоко

проникають в усі сфери життєдіяльності особистості. Поступово створюється інфраструктура сучасного ринку праці у вигляді саморегулюючої системи руху працедавців, як покупців професійних послуг та робітників, як продавців професійного потенціалу. Найбільш суттєвою соціальною ознакою такої системи співпраці зацікавлених сторін є гостра потреба людини отримати робоче місце – з одного боку, та нестача висококваліфікованих кадрів – з іншого. Механізмами досягнення цієї мети є глибокий самоаналіз власного професійного образу та формування адекватної самооцінки особистості. Спонукальною силою до такої діяльності людини виступають вимоги ринкового професійного середовища, що постійно зростають. При цьому, потужність впливу цих вимог об'єктивно зумовлена бажанням продавців робочих місць забезпечити виробничий процес найкращими фахівцями. Оскільки на ринку праці існує певна пропозиція потенційних споживачів робочого місця, то тривалість і якість співробітництва між працедавцями та фахівцями визначається виконанням людиною на високому професійному рівні виробничих обов'язків. Вирішення цього завдання, як позитивне, так і негативне, спонукає людину до безперервного професійного самовдосконалення й саморозвитку.

Окреслені особливості професійної діяльності людини в нових соціально-економічних умовах суттєво впливають на специфіку професійного самовизначення учнівської молоді. З поміж інших особливостей цього процесу, по-перше, потрібно враховувати динамічність ринкового середовища, яка не забезпечує сталості сформованих у особистості стратегій самореалізації в конкретній професії та в цілому в різних сферах життя. По-друге, свобода вибору напряму професійного самовизначення та, одночасно, повна відповідальність за здійснений вибір професії формують розуміння в особистості соціальної справедливості не тільки як можливості отримання прибутків, але як рівності шансів серед інших професіоналів на гідне дотримання правових та моральних правил ділової активності. Звичайно, у цій послідовності важливою є повага до добробуту людини, накопичення як духовних, так і матеріальних цінностей, в основі чого лежать як її особистий таланти, так і напружена праця і творча професійна діяльність. Тому не варто оминати увагою такий важливий аспект, як економічна вигода вчинків особистості у різних сферах життєдіяльності та її індивідуалізм, самостійність, розважливість, готовність до певного ризику, і гідну, коректну твердість та наполегливість у захисті та реалізації власних інтересів [8].

Об'єктивними факторами що, без сумніву, доводять необхідність удосконалення профорієнтаційної роботи в сучасній школі, ми можемо віднести й актуальність соціальної ситуації розвитку особистості старшокласника, яка визначається гострою потребою у підготовці до самостійного життя та майбутньої професійної праці. Бачення себе у найближчому майбутньому в новій суспільній ролі спонукає випускників навчальних закладів до розвитку певних якостей та рис характеру, що будуть необхідні для професійної діяльності за певним фахом [1]. В умовах ринку праці тільки високий професіоналізм може гарантувати молодій людині стабільність та високі досягнення в різних сферах її трудової діяльності, бути надійним захистом від втрати роботи. Тому підготовка школярів до професійного самовизначення в сучасних умовах повинна поступово готувати учнівську молодь до якісної професійної діяльності в майбутньому як кінцевої мети навчально-виховного процесу, системоутворюючою ланкою якого, як свідчить вітчизняний та зарубіжний досвід, є система шкільної професійної орієнтації [4; 6; 7].

Про значення та необхідність удосконалення профорієнтаційної роботи в сучасній школі свідчить також таке розповсюджене на сьогодні явище, як перекваліфікація та зміна професійної діяльності або професійного фаху у різному віці людини. При цьому, такий фахівець, перш за все, неефективно використовує накопичений у певній галузі праці набутий досвід. На новому висококваліфікованому робочому місці продуктивність праці людини протягом перших шести-дванадцяти місяців (залежно від складності професії та

посади) становить лише половину продуктивності праці кваліфікованого фахівця. Негативний вплив зміни робочого місця на продуктивність праці людини має також перехід висококваліфікованого працівника на робоче місце з іншим змістом праці, тоді такий працівник буде виконувати впродовж декількох місяців професійні обов'язки лише на третину, навідміну від адаптованого фахівця. Тому, порушення динамічного взаємозв'язку особистості та професії супроводжується негативними наслідками як для виробництва, так і для самої людини. Окрім того, зміна професії супроводжується здебільшого функціональними порушеннями в організмі людини (приспосовання організму робітника до режиму праці й відпочинку, адаптація до виконання певних функцій та ін.), які негативно впливають на мобільність та конкурентоспроможність фахівця на ринку праці [6; 8].

Аргументувати необхідність організації підготовки сучасної молоді до професійного самовизначення можна й низкою інших факторів. До них ми можемо віднести також і врахування індивідуальних психофізіологічних особливостей особистості та вимог конкретної професійної праці не тільки до професійних компетенцій. Доведено, що результативність праці людини, професійно важливі якості якої узгоджуються з вимогами професії, набагато вища, ніж у тих, які такої відповідності не мають [8].

Означені вище об'єктивні умови, які певним чином можуть обмежити можливості людини самореалізуватися в обраній професії, переконливо доводять про гостру потребу удосконалення профорієнтаційної роботи в школі, оскільки вона функціонує саме для вирішення проблем професійного самовизначення школярів [1; 3].

У процесі зростання особистості сходження до вершин свого професійного розвитку відбувається в динамічних вимогах соціального середовища. Це складний і суперечливий процес професійного самовизначення людини, спрямований на оптимальне й швидке її входження в соціальні та виробничі відносини.

Гостра потреба удосконалення традиційних педагогічних засобів професійної орієнтації учнівської молоді визначається сьогодні процесами модернізації діючих умов середовища професійного самовизначення особистості, де важливе значення мають методи педагогічної роботи, що дозволять працівникам практично вирішувати актуальні проблеми підготовки молоді до життя та праці у динамічному ринковому середовищі [8; 9].

Зазначимо, що змістовно професійне самовизначення особистості являє собою процес узгодження знань про світ і вимоги професій з сформованими та усвідомленими у процесі розвитку можливостями та потребами. Проміжною ланкою між вимогами професійного середовища та можливостями особистості є її самодіяльність у напрямі зрівноважування об'єктивних вимог професійного середовища та сформованими намірами оволодіти в майбутньому бажаною професією. Результатом процесів узгодження суб'єктивних факторів та об'єктивних умов професійного розвитку особистості, а отже, і її професійного самовизначення, є самоусвідомлення суб'єктом цього процесу, чого він хоче, тобто цілі, намір та ідеали. Вагоме значення має глибоке самопізнання та адекватна самооцінка того, що дитина має для розвитку професійно важливих якостей, і що вона може – її нахили та індивідуальні здібності [1].

Загальними цілями професійного самовизначення особистості у формуванні професійних інтересів, підготовці до вибору майбутнього навчання (здобуття фаху), активізації професійного самовдосконалення є впровадження та наповнення змісту профорієнтаційної роботи.

Особливостями методики профорієнтаційної роботи на різних етапах професійного самовизначення учнів щодо їх ознайомлення із світом професій, поглиблення знань про особливості професійної праці, самоусвідомлення та оцінювання своєї ролі як майбутнього фахівця, самооцінка як особистості, самоактивізація у набутті нових знань, самоосвіта та ін., обумовлені метою, завданнями і змістом конкретних профорієнтаційних заходів. Правильним тут буде контроль за витратами часу, відведеними на вирішення певної

проблеми а також спостереження за рівнем підготовленості учнів до сприйняття інформації.

Важливе тут матеріальне оснащення у поєднанні можливостей та особливостей педагога, його теоретична підготовка, методичне забезпечення та організаційні можливості.

Врахування вищезазначених умов дає можливість педагогу приймати рішення про вибір методів профорієнтаційної роботи у напрямі комплексного їх застосування, і в такий спосіб досягати мети професійного самовизначення особистості шляхом створення відповідного профорієнтаційного середовища розвитку учня [2].

Існують окремі методи професійної орієнтації школярів, які, залежно від змісту, є найбільш розповсюдженими у сучасній практиці професійної орієнтації. Серед них важливе місце належить профорієнтаційній бесіді, у процесі якої за допомогою конкретних прикладів, демонструється взаємозв'язок понять правильного вибору професії, конкурентоспроможності на ринку праці, професійного самовдосконалення працівника та значення культури розумової і фізичної праці, що логічно пов'язано з актуальними проблемами школярів. Окрім того, ефективність використання цього методу педагогічної роботи зростає за умови його звернення до життєвого досвіду та наведенням прикладів щодо відомих фахівців-професіоналів у певній галузі. Важливим тут також є вибір теми, її складності та новизни для учнів.

Важливою умовою ефективного використання цього методу профорієнтаційної роботи є зацікавленість учнями змістом нового для них матеріалу відповідно до повідомленого педагогом плану проведення профорієнтаційного заходу. Крім того, можна запрошувати викладачів вузів, представників певних професій, керівників підприємств та батьків.

Виховна і розвиваюча спрямованість матеріалу професіографічного характеру забезпечується завдяки використанню інформаційно-пошукових методів професійної орієнтації, зокрема, методів розв'язання проблемних питань, коли у школярів формуються вміння бачити проблему в цілому для країни чи для галузі, та використовувати отримані знання в нових умовах. Тут доцільно дотримуватись певної процедури, яка містить в собі сприйняття проблеми, її аналіз, формулювання гіпотези та обговорення напрямів її правильного розв'язання разом з педагогом [8].

Також цінними є елементи методів спостереження, що застосовують в різних формах професійної орієнтації. Проте досить дієвими вони виявляються у процесі проведення профорієнтаційних екскурсій. Головною метою використання цього методу під час екскурсій є формування в учнів інтересу до професійної діяльності працівників підприємства безпосередньо на виробництві, що створює умови для розвитку у дитини вміння аналізувати соціальні явища та виробничі процеси у взаємозв'язку з необхідністю професійного самовдосконалення. Часто, аналіз побаченого активізує учнів до самостійного дослідження певних особливостей майбутньої професійної діяльності та пробуджує інтерес до навчання за фахом.

Ефективними засобами активізації професійного самовизначення школярів, особливо у старших класах сучасної середньої школи, є методи організації дослідницької діяльності учнів. Завдання для такої діяльності підбираються педагогом відповідно до інтересів дітей і групуються у напрямі зростаючої їх складності. Для того, щоб дослідницька діяльність спонукала школярів до активної розумової праці, доцільно включати у її зміст різні прийоми педагогічної роботи (ознайомлення школярів з різними поглядами вчених на певне явище, порівняння життєвих і наукових уявлень про нього, використання ефектів подиву, парадоксальності, новизни тощо). Пропонуючи завдання дослідницького характеру, педагог залучає школярів до самостійної пошукової діяльності, і цим мотивує необхідність порівнювати, узагальнювати й аналізувати явища і події, тобто самостійно здобувати необхідні профорієнтаційні знання.

Отже, об'єктивна потреба у відродженні національної системи професійної орієнтації

учнівської молоді, модернізації традиційних форм та методів профорієнтаційної роботи в сучасній школі є актуальною й потребує обов'язкового вирішення. Її розбудова має розпочинатися із відбору змісту, структурування форм та методів профорієнтаційної роботи й визначення дієвих організаційних можливостей їх реалізації в умовах навчально-виховного процесу сучасної загальноосвітньої школи.

Використана література :

1. Бех І. Д. Модель професіонала у контексті сучасної соціокультурної ситуації / І. Д. Бех // Теорія і практика управління соціальними системами: філософія, психологія, педагогіка, соціологія. – 2001. – № 3. – С. 57-62.
2. Лозова В. І., Троцько Г. В. Теоретичні основи виховання і навчання : навчальний посібник / В. І. Лозова, Г. В. Троцько ; Харк. держ. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди. – 2-е вид, випр. і доп. – Харків : "ОВС", 2002. – 400 с.
3. Основи професіографії : навчальний посібник / С. Я. Карпіловська, Р. Й. Мелинан, В. В. Синявський, Б. О. Федоришин. – К. : МАУП, 1997. – 146 с.
4. Педагогіка : учебное пособие для студентов педагогических институтов и педагогических колледжей / под ред. П. И. Пидкасистого. – М. : Педагогическое общество России, 1998. – 640 с.
5. Педагогічне управління професійним самовизначенням учнівської молоді : метод. посібник / за ред. М. П. Тименка. – К. : Інститут проблем виховання АПН України, 1999. – 153 с.
6. Підготовка до професійного навчання і праці (психолого-педагогічні основи) : навч.-метод. пос. / за ред. Г. О. Балла, П. С. Перепелиці, В. В. Рибалки. – К. : Наукова думка, 2000. – 188 с.
7. Подласый И. П. Педагогіка : учеб. для студ. высш. учеб. заведений. – В 2-х кн. / И. П. Подласый. – М. : Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2001. – Кн. 1: Общие основы в процессе обучения. – 576 с. – Кн. 2: Процесс воспитания. – 256 с.
8. Сидоренко В. К. У світі сучасних професій / В. К. Сидоренко // Трудова підготовка в закладах освіти. – № 1. – 1997. – С. 41-44.
9. Янцур М. С. Основи професіографії : практикум / М. С. Янцур. – К. : МЛУ ДЦЗ, МОУРДГП, 1996. – 223 с.

References :

1. Bekh I. D. Model profesionala u konteksti suchasnoi sotsiokulturnoi sytuatsii / I. D. Bekh // Teoriia i praktyka upravlinnia sotsialnyu systemamy: filosofiiia, psykholohiia, pedahohika, sotsiolohiia. – 2001. – № 3. – S. 57-62.
2. Lozova V. I., Trotsko H. V. Teoretychni osnovy vykhovannia i navchannia : navchalnyi posibnyk /Lozova V. I., Trotsko H. V. ; Khark. derzh. ped. un-t im. H. S. Skovorody. – 2-e vyd, vypr. i dop. – Kharkiv : "OVS", 2002. – 400 s.
3. Osnovy profesiohrafii : navchalnyi posibnyk / S. Ya. Karpilovska, R. Y. Melynana, V. V. Syniavskiy, B. O. Fedoryshyn. – K. : MAUP, 1997. – 146 s.
4. Pedagogika : учебное пособие для студентов педагогических институтов и педагогических колледжей / под ред. П. И. Пидкасистого. – М. : Педагогическое общество России, 1998. – 640 с.
5. Pedagogichne upravlinnia profesiinym samovyznachenniam uchnivskoi molodi : metod. posibnyk / za red. M. P. Tymenka. – K. : Instytut problem vykhovannia APN Ukrainy, 1999. – 153 s.
6. Pidhotovka do profesiinoho navchannia i pratsi (psykholoho-pedahohichni osnovy) : navch.-metod. pos. / za red. H. O. Balla, P. S. Perepelytsi, V. V. Rybalky. – K. : Naukova dumka, 2000. – 188 s.
7. Podlasyy I. P. Pedagogika : учеб. для студ. высш. учеб. заведений. – В 2-х кн. / I. P. Podlasyy. – М. : Гуманит. изд. центр VLADOS, 2001. – Кн. 1: Общие основы в процессе обучения. – 576 с. – Кн. 2: Процесс воспитания. – 256 с.
8. Sydorenko V. K. U sviti suchasnykh profesii / V. K. Sydorenko // Trudova pidhotovka v zakladakh osvity. – № 1. – 1997. – S. 41-44.
9. Iantsur M. S. Osnovy profesiohrafii : praktykum / M. S. Iantsur. – K. : MLU DTsZ, MOURDHP, 1996. – 223 s.

Собкевич Л. В. Профессиональное самоопределение личности как подготовка будущего профессионала в современных условиях.

В статье раскрыта тема профессионального самоопределения личности в современных условиях в контексте процесса подготовки молодежи для качественной профессиональной деятельности.

Очерчены объективные требования будущей профессиональной среды, что далее сформирует социальный заказ на профессионалов, которые будут способны быстро адаптироваться в динамично развивающемся экономическом статусе предприятия и смогут легко переходить от одного вида деятельности к другому, и будут иметь способности к овладению широким кругом профессий. Показано взаимосвязь личности и профессии в обществе, что определяется стремлением взаимного гармоничного обмена потребностей человека и области применения его профессиональных качеств, где в основе динамичного процесса лежит механизм обмена интересов и знаний человека на условия его жизни. Ценным здесь также является согласование взаимодействия личности, как носителя потенциальных возможностей выполнения конкретных функций, и профессии, как среды для развития профессионального потенциала. Ведь в обществе должны существовать средства, целью которых будет создание баланса между удовлетворением потребностей личности и условий приложения ее интеллектуальных и духовных сил на рабочем месте. И тут важная роль принадлежит системе профессиональной ориентации в школе, что направлена на подготовку молодежи к профессиональному самоопределению в современной динамично меняющейся среде.

Ключевые слова: профессиональное самоопределение личности, выбор профессии, профессиональные интересы, профессиональная ориентация, профессиональная адаптация, профессиональная среда, профессиональная деятельность.

Sobkevych L. V. Professional self-determination in modern environment as development of future specialists.

This article describes professional determination of personality namely selection of future occupation in to modern environment from prospective of preparation to professional life and conscientious work. Jobmarket influenced by economical condition srequire future employees to be capable for fast adaptation to dynamically changing production, easy change of occupation from wide range of professions. Linkage between the person and its profession has objective to manage mutual consent of personality and the job driven by trading of professional qualities to achieve better terms of life. Having in mindthat personality has potential capabilities to execute certain functions, that's important to align its exchange with occupation to support in to development of professionalism. However society established the balance between industry needs and satisfaction of personality demands, there for eschool education should support in to professional orientation to leadteens in to professional determination with in modern and fast changing environment.

Keywords: professional determination of personality; selection of occupation; interest to profession; professional orientation; professional adaptation; professional environment; professional activities.

УДК 378.011.3-051:37.015:62/69

Соловей В. В.

РОЛЬ І МІСЦЕ ДИСЦИПЛІНИ “ОСНОВИ ПРОЕКТУВАННЯ І МОДЕЛЮВАННЯ” В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ

В статті розглянуто проблеми і необхідність підготовки майбутніх вчителів технологій до основ проектування та моделювання під час професійної підготовки, що дасть змогу їм гармонійніше існувати в інформаційно та технологічно насиченому суспільстві. Обґрунтовано зміст, визначені завдання, які стають перед дисципліною запропоновано орієнтовний тематичний план з навчальної дисципліни “Основи проектування та моделювання” при підготовці майбутніх вчителів технологій.

Ключові слова: основи проектування та моделювання, навчальний проект, проектно-технологічна діяльність, професійна підготовка.

Підвищення якості освіти є одною з актуальних проблем не тільки для України, але й для всього світового товариства. Рішення цієї проблеми пов'язано з реформуванням змісту освіти, оптимізацією способів і технологій організації навчального процесу і, звичайно,